

MOZAIKA

zo života akademickej obce
Filozofickej fakulty KU v Ružomberku

Autor: D. L. Palatinus ([instagram@dlpalatinus](https://www.instagram.com/dlpalatinus))

ROČNÍK XI., č. 21,
Apríl 2020

Z OBSAHU

EDITORIÁL

ROZHOVOR

ZO ŽIVOTA ŠTUDENTOV A ABSOLVENTOV

PONUKA ŠTÚDIA

ZO ŽIVOTA FAKULTY

NAŠI ABSOLVENTI

EDITORIÁL

V týchto dňoch žijeme výnimočné časy, ktoré od skončenia 2. sv. vojny azda nemajú precedens. Štáty zatvárajú svoje hranice, rušia sa medzinárodné lety, autobusové či vlakové spoje so zahraničím, návratilci zo zahraničia musia ísť do štrnásťdňovej karantény. Stalo sa niečo neočakávané, náhle, pred nedávnom len ťažko predstaviteľné. Princíp voľného pohybu vo svete sa zrútil, hoci všetci veríme, že len na krátky čas.

Niekedy si uvedomíme hodnotu samozrejmych vecí len vtedy, keď ich stratíme. Určite sú tu základné hodnoty, ako je život, zdravie, rodina či sloboda, ale aj hodnota voľného pohybu vo svete je nesmierna. V tomto čísle Mozaiky, paradoxne v čase výrazného obmedzenia slobody cestovania, sa dočítame viaceré svedectvá študentov a kolegov, ktorí vyšli zo svojej komfortnej zóny, aby objavovali cudzie svetly, kultúry, zdokonaľovali sa v jazykoch, spoznávali nových ľudí, a tak získali nové poznatky a napredovali vo svojom osobnostnom rozvoji. Dozvieme sa, ako sa obohatili vďaka

cestovaniu a štúdiu v zahraničí, aby sa potom podelili so svojim bohatstvom doma, na domovských univerzitách či v rodinách. Ani jeden z oslovených neľutoval, že odcestoval do cudziny, skôr naopak, všetci vrelo odporúčajú skúsenosť pobytu v zahraničí. Či už to bolo štúdium v Litve, Dánsku alebo Chorvátsku, vždy sa naši študenti vrátili s pozitívnou skúsenosťou a emóciou. Len rozhladený človek dokáže kriticky zhodnotiť silné a slabé stránky domácej univerzity, vnášať nové pohľady a posúvať veci správnym smerom.

Slobodný pohyb po svete nie je len o zážitkoch, je to immanentná súčasť nášho spôsobu života, našej civilizácie a všetkých jej výdobytkov. Preto pevne verím, že po skončení tohto neobvyklého obdobia si s novou intenzitou uvedomíme dôležitosť prekonávania nášho pohodlia v ceste za novým poznaním.

Marek Babic
dekan Filozofickej fakulty KU

John Kehoe o živote na Slovensku, pôsobení na fakulte a študentoch

Univerzita je aj o rôznorodosti. Akademické prostredie ponúka študentom nielen nadobudnutie vedomostí a zručností, ale tiež kontakt s rôznymi kultúrami. Na dobrých univerzitách pôsobia vyučujúci rôznych národností a študujú tam mladí ľudia zo zahraničia. Naša fakulta je vhodným príkladom. Navštevujú nás nielen Erasmus študenti z rôznych krajín – od Francúzska po Gruzínsko, ale v dennej forme u nás študovali, resp. stále študujú, mladí ľudia z takých krajín ako Česko, Poľsko, Ukrajina, Bielorusko, Veľká Británia, Azerbajdžan alebo Čína. Medzinárodnosť je prítomná i medzi vyučujúcimi. Mali sme či stále máme učiteľov z Čiech, Poľska, Maďarska, ale tiež Švajčiarska, Španielska, Belgicka či Írska. Príkladom je írsky lektor na katedre anglického jazyka a literatúry, John Martin Kehoe, ktorý na fakulte vyučuje od akademického roku 2006/2007. Študentov vedie hlavne v rámci kurzov venovaných konverzáciám, komunikácii, jednoducho zdokonaľovaniu jazykových kompetencií. Je známy ako zábavný a populárny učiteľ, dlhoročný organizátor katedrových Christmas Parties, ktorý sa rád venuje študentom.

John, môžeš nám povedať niečo o tom, ako si sa dostal na Slovensko a do Ružomberka? Ako je možné, že učíš na Katolíckej univerzite?

Na Slovensko som prišiel v roku 1996, pretože moja budúca manželka vtedy ešte stále študovala na vysokej škole v Nitre. Bolo pritom výhodnejšie, aby som ja prišiel sem, akoby ona mala chodiť na krátke návštevy do Írska. Keď som prišiel na Slovensko, učil som na Univerzite Konštantína Filozofa deväť rokov. Lenže moja manželka je z Ružomberka a chcela sa presťahovať bližšie k rodine a výborná príležitosť prišla s ponukou práce na KU. Takže v roku 2005 sme sa presťahovali a odvtedy tu žijeme.

Pochádzaš z Írska. Bolo to náročné zvyknúť si na odlišnú krajinu a inú kultúru? S ktorými výraznými rozdielmi si sa stretol?

Nebolo to zlé, keďže som už predtým pracoval inde, päť rokov v Anglicku. Výraznejšou prekážkou bol jazyk a s tým som sa musel dlhšie vyrovnávať. Iné bolo tiež to, že počas víkendov tu bol veľký pokoj a množstvo obchodov a prevádzok bolo zatvorených. Bary a reštaurácie sa tu zatvárali sko-

ro, mnohé okolo deviatej večer, pričom v Írsku vtedy mnohí len vyrážali von. Odlišné bolo tiež jedlo, ako pirohy a halušky. Na druhej strane, v dobe môjho príchodu na Slovensku tu boli veci oveľa lacnejšie ako v Írsku.

Spolu so svojou manželkou vyučujete na našej katedre anglického jazyka a literatúry. V podstate učíte rovnakých študentov. Stáva sa často, že učenie a študenti sú témami vašich domácich rozhovorov? Je u vás vôbec možné oddeliť vašu prácu od súkromia?

Samozrejme aj doma sa rozprávame o práci, keďže často si prácu musíme priniesť i domov – opravujeme testy a úlohy, pripravujeme testy, hodiny a pod. Rovnako sme si predtým, keď bola naša dcéra mladšia, museli zladit' svoje rozvrhy. Je pravdou, že občas sa rozprávame aj o tom, ako sa študentom darí na našich predmetoch. Avšak tieto veci nedominujú nášmu životu doma.

Viem, že študenti ťa majú radi a ty zase pre nich rád pripravuješ rôzne aktivity. Mohol by si nám povedať viac o tejto časti tvojej práce?

Som pevne presvedčený, že študenti by si mali svoj čas na univerzite užívať a že by sa mali venovať tak štúdiu, ako aj zábave. Preto som začal každoročne organizovať Christmas party, aby sa študenti mohli lepšie spoznať navzájom a aj so svojimi učiteľmi. Na univerzite som tiež pripravil niekoľko osláv Dňa sv. Patrika (chcel som priblížiť írsku kultúru) a zúčastnil som sa aj na tzv. britských dňoch a dňoch vedy, aby som študentom ponúkol nové kultúrne zážitky a sprístupnil im učenie jazyka zábavnejšou formou. Jeden rok sme mali dokonca deň humoru, v rámci ktorého mohli študenti prísť na prednášky a podujatia venované britskému a americkému humoru.

V rámci svojej výučby sa venuješ hlavne prvákom. Máš tak výbornú

príležitosť sledovať, ako napredujú. Aký je tvoj dojem, zdá sa ti, že tvoji študenti sa počas štúdia výraznejšie posunú vpred?

Väčšinou je to naozaj tak. Samozrejme, nájde sa tiež pár študentov, pre ktorých je štúdium náročné a nezvládajú ho. Avšak väčšina skutočne urobí výrazný posun. Zdá sa mi, že najväčší pokrok študenti dosahujú v tom, ako plynulo a komfortne sa začínajú vyjadrovať v angličtine. V tomto je „native speaker“ veľkým bonusom, pretože študenti s ním musia hovoriť po anglicky. A keď má niekto pocit, že dokáže komunikovať s „native speakerom“, dodáva mu to veľkú sebadôveru.

je, že dnešní študenti sa učiteľa pýtajú viac a zaujímajú sa o veci do hĺbky. Neuspokojia sa s tým, že im niekto niečo len tak povie. Ďalší rozdiel je v tom, že moderné technológie dnes študentom sprostredkujú informácie, ktoré potrebujú. Takže namiesto chodenia do knižnice im niekedy stačí pátrať na internete alebo siahnúť po elektronických knihách. Rovnako je dnes oveľa viac možností, ako sa dá učiť pomocou audiovizuálnych pomôcok. Domnievam sa, že každej novej generácii sa tak štúdium uľahčuje. Je tu však i negatívny jav, ktorý som si všimol – namiesto písania poznámok si množstvo študentov jednoducho fotí tabuľu či učebné materiály.

„Keďže veľká časť počítačového sveta a kyberpriestoru je orientovaná na angličtinu, tento jazyk potrebuje aspoň do istej miery väčšina ľudí.“

— John Kehoe

Ľudia sa niekedy sťažujú, že mladá generácia je iná, ako bývala predtým. Na našej fakulte už učíš viac ako desať rokov. Všimol si si nejaké výraznejšie zmeny? Aký je tvoj názor na dnešných mladých ľudí?

Je prirodzené, že každá generácia je iná. Ak to porovnam s dobou, keď som na Slovensko prišiel, výraznou zmenou

Angličtina je stále najpopulárnejším jazykom. Okrem toho, že celosvetovo dominuje, sú aj iné dôvody, prečo by mali angličtinu mladí ľudia študovať? Máš nejaké odporúčanie, na čo by pri štúdiu nemali zabúdať?

Myslím si, že jedným z najlepších dôvodov, prečo študovať angličtinu, okrem možnosti získania lepšieho zamestnania doma či v zahraničí, je skutočnosť, že zásadná časť kultúrneho života človeka je presiaknutá angličtinou. Veľké množstvo zábavy je v angličtine – od filmov a seriálov cez piesne po počítačové hry. Aj pri cestovaní a na dovolenkách je angličtina veľmi užitočná a uľahčuje ľuďom komunikáciu v podstate v akejkoľvek krajine. A keďže veľká časť počítačového sveta a kyberpriestoru je orientovaná na angličtinu, tento jazyk potrebuje aspoň do istej miery väčšina ľudí. Príkladom je pozeranie Youtubu alebo komunikovanie na sociálnych sieťach. Domnievam sa, že pre mladých je dôležitejšie naučiť sa tie aspekty angličtiny, ktoré oni využijú vo svojom svete, než učiť sa to, čo bývalo dôležité pre nás. Je určite zaujímavejšie učiť sa jazyk so zameraním na veci, ktoré študenta bavia. Ako príklad môžem spomenúť jeden z mojich kurzov. V rámci neho sledujeme dejiny súčasnej hudby a študentom sa snažím ukázať, odkiaľ ich obľúbená hudba pochádza, ako sa vyvíjala a ako dokáže vyjadriť rôzne veci prostredníctvom textov.

Once Erasmus, always Erasmus

Študentský život nie je iba o učení, ale tiež o zážitkoch, zábave a cestovaní. Populárnou možnosťou, ako všetko skombinovať, sú študentské mobility v rámci programu Erasmus+. O čo tu ide? Mladí ľudia môžu časť svojho štúdia absolvovať v zahraničí, pričom sa im tento pobyt započítava do štúdia na domácej univerzite a je finančne podporený grantom z Európskej únie. O svojich skúsenostiach s takouto mobilitou sa s nami porozprávali dve študentky psychológie z našej fakulty – Adriána Strečková a Jana Krchová. Od septembra 2019, na začiatku druhého ročníka svojho bakalárskeho štúdia, realizovali zahraničný študijný pobyt v rámci programu Erasmus+ na univerzite v litovskom prímorskom meste Klaipeda.

Prečo ste začali uvažovať o vycestovaní do zahraničia v rámci mobilného programu Erasmus+? Čo vás presvedčilo, že ste si nakoniec podali prihlášku a rozhodli sa vymeniť pohodlie domáceho prostredia za neznámu cudzinu?

Adriána: Mám rada výzvy, vždy som chcela skúsiť zahraničie a komunikovať s niekým v inom jazyku, vždy ma to lákalo. Raz sme mali krátku prezentáciu, na ktorej nás mal nejaký študent informovať o iných programoch pre študentov, no nakoniec nám aj tak rozprával o skúsenostiach z Erasmusu. A vtedy sme sa s Jankou rozprávali, že by sme to mohli skúsiť, veď to predsa bude zábava. Takže sme neskôr išli na ďalšie prezentácie, ktoré sa konali v spojitosti s Erasmusom, a začali sme si vyplňať prihlášky. Lákala ma predstava, že budeme niekde mimo domova a pritom nám všetko

bude hrať škola. Veď takú možnosť predsa o pár rokov už mať nebudeme, takže som to chcela využiť.

Jana: Asi pred dvoma rokmi som začala cestovať a spoznávať Európu, navštívila som pár krásnych štátov a cestovanie sa stalo jedným z mojich koníčkov. Preto ma veľmi zaujalo, keď som počula od vedúcej katedry o možnosti vycestovať do zahraničia. Začala som nad tým uvažovať viac a viac. Spýtala som sa mojej dobrej spolužiačky, či by do toho šla so mnou, a keď súhlasila, nič nám nebránilo podať si prihlášku. Domov je domov, ale rada spoznávam nové miesta a cudzina mi nerobí problém.

Vybrali ste si Litvu, univerzitu v meste Klaipeda. Neľutujete? Niektorí študenti uprednostňujú krajiny, kde sa dohovoria po slovensky, iní zase západnú Európu. Vy ste si vybrali východ a krajinu, kde ste zrejme museli komunikovať po anglicky.

Adriána: Veľmi som chcela navštíviť práve takú krajinu, kde budeme doslova odkázané na komunikáciu v angličtine, takže to určite neľutujem! Vybrali sme sa síce ďaleko od domova, čo bolo chvíľami sklúčujúce, avšak uvedomovali sme si, že doma budeme ešte veľa rokov. No a dokonca sa nám stalo, že sme sa niekde viac dohovorili po slovensky ako po anglicky. A to napríklad s našou pani vrátničkou na internáte. Jej angličtina nebola stopercentná, avšak keď nám niečo nevedela povedať, začala rozprávať po rusky, čomu sme porozumeli viac, hoci sme sa ani jedna ruštinu nikdy neučili. Takže sme sa smiali na tom, že so slovenčinou asi môžeme ísť kamkoľvek.

Jana: Vyberali sme si medzi dvoma štátmi – Českom a Litvou. O Česku sme, samozrejme, rozmýšľali preto, že sme sa báli štúdia v angličtine. Popravde, ani neviem, prečo nám napadla práve Litva. Asi sa nám zdala sympatická. A vôbec to neľutujem. Litva splnila moje očakávania. Síce mi chýbali hory, ale život pri mori mal tiež niečo do seba. Západné krajiny sú síce krajšie a vyspelejšie, ale študenti často nemyslia na to, že život je tam oveľa drahší. My sme mali to šťastie, že grant nám pokryl v podstate všetko.

Môžete nám priblížiť univerzitu a mesto, v ktorom ste žili? Splnili sa vaše očakávania ohľadom štúdia či študentského života?

Jana: Naša univerzita v Klaipede bola krásna... ako také hradby. Mesto bolo tiež zaujímavé. Boli sme trochu sklamané z ubytovania, ale zas spoločnosť tam mala svoje čaro. Moje očakávania sa splnili, spoznala som nových ľudí, zlepšila som sa v angličtine, učiteľia a spolužiaci boli super.

Adriána: Klaipeda University, kde sme študovali, bola asi nejakých 20 minút autobusom od internátu. Naši mentori, ktorí nám počas mobility pomáhali, nám odporučili mnoho aplikácií, ktoré nám pomohli lepšie sa zorientovať v meste. Postupom času sme spoznávali viac a viac miest, ktoré stálo

za to navštíviť. Neďaleko sme mali napríklad Delfinárium a o plážach, ktoré boli všade navôkol, ani nehovorím. Stačilo len nasadnúť na správny autobus a po desiatich minútach cesty sme boli pri mori.

Na univerzite boli učitelia maximálne ohľaduplní. Písali sme síce mnoho seminárnych prác, mali sme počas semestra aj pár prezentácií, ale nebolo to nič, čo by sa nedalo zvládnuť. Oni sami neovládali angličtinu na úrovni materského jazyka, takže sa nám nestalo, že by sme niečomu úplne neporozumeli.

Myslím, že táto mobilita prekonala naše očakávania a nemohli sme mať lepšiu prvú skúsenosť s Erasmusom, ako ísť práve do Litvy. Bolo to skvelé rozhodnutie, i keď sme sa báli, ako to zvládneme, čo bude, ak to nezvládneme, ale nakoniec som bola len miľo prekvapená, aké to bolo jednoduché a pritom zábavné.

„Ďalším pozitívom je rozvoj jazykových zručností. Mám angličtinu naozaj rada a vždy som sa v nej chcela zdokonaľiť.“

— študentka *Adriána*

Erasmus mobilita tradične ponúka vyskúšať si štúdium v inom prostredí, umožňuje oboznámiť sa s novou kultúrou, vytvoriť nové priateľstvá, ale tiež osamostatniť sa. Keď sa spätne pozriete na vašu mobilitu, čo by ste považovali za hlavné pozitíva?

Adriána: Ja som introvert, nemám rada veľké skupiny ľudí a nerada nadväzujem nové kontakty. Na mobilite ste však priam nútení spoznávať ľudí a vyjsť zo svojej komfortnej zóny. Takže pre mňa bolo skutočne prínosom začať sa viac socializovať a nebyť utiahnutou.

Ale tých pozitív je omnoho viac, napríklad cestovanie. Počas prázdnin sme vycestovali do neďalekých krajín, boli sme v Lotyšsku, Estónsku a Fínsku a to je jednoznačne nezabudnuteľný zážitok.

Ďalším pozitívom je rozvoj jazykových zručností. Mám angličtinu naozaj rada a vždy som sa v nej chcela zdokonaľiť. Na Slovensku sa však bežne s priateľmi neporozprávam po anglicky, takže tam sa mi to naozaj páčilo a užívala som si to.

A nesmiem zabudnúť na tých ľudí, ktorých sme tam spoznali. Nebyť ďalších „erazmákov“, nebolo by to ono. Postarali sa o atmosféru, ktorú sme tam mali, trávili sme spolu veľa času a vymýšľali rôzne aktivity, ktoré nás spájali. A priviedlo nás to k tomu, že sme dostali pozvania do rôznych kútov sveta, kde sa s nami radi stretnú študenti z daných krajín.

Odporúčali by ste spolužiakom absolvovať časť štúdia v zahraničí cez program Erasmus? Na čo by ste ich upozornili pred tým, ako si podajú prihlášku alebo vycestujú?

Jana: Áááno! Určite nepremeškajte šancu, ktorú máte. Angličtiny sa vôbec nemusíte báť, ja som sa jej tiež bála a zvládla som to. Na čo by som upozornila, je dobrý výber štátu. Osobne by som si vyberala medzi tými „lacnejšími“. Študentom sa, samozrejme, páči predstava študovať vo vyspelejších krajinách, ale väčšinou zabúdajú na to, že grant im nemusí stačiť na život tam.

Adriána: Z môjho pohľadu Erasmus rozhodne hodnotím pozitívne a odporúčam, sama sa ho chcem ešte zúčastniť. Mali sme veľké šťastie, že sme mali skutočne bezstarostný pobyt, pretože vopred sme si toho veľa nezistovali a išli sme to len tak skúsiť. Ale asi by som už bola opatrnejšia a zistila si čo najviac o životných nákladoch v danom štáte. Najviac informácií by som si zistila o ubytovaní, pretože nie každá škola ho zabezpečí alebo uvedie cenník. Viem, že mnohým spolužiakom grant stačil len na zaplatenie ubytovania, takže je dobré vedieť ceny vopred. No a, samozrejme, je dobré vedieť, aké predmety si zvoliť. Prekonzultovať výber s vedúcim katedry, ktorý poradí, ktoré predmety by mohli byť po návrate uznané.

Z mojej strany je to asi všetko, vrelo odporúčam – „Once Erasmus, always Erasmus!“

Slovenské univerzity majú čo ponúknuť

Množstvo mladých ľudí zo Slovenska odchádza študovať do blízkeho či vzdialeného zahraničia. Slovenské vysoké školy to, samozrejme, nepovažujú za pozitívny jav a snažia sa zlepšiť svoju kvalitu i renomé, aby boli pre slovenských, ale i zahraničných študentov atraktívne. Existujú však mladí ľudia, ktorí študovali doma aj v zahraničí a dokážu situáciu na Slovensku a v zahraničí porovnať. Jedným z nich je doktorand v odbore filozofia - Daniel Dancák. Bakalárske štúdium absolvoval na našej fakulte, magisterský titul získal v Dánsku a na doktorandské štúdium sa vrátil späť, na Slovensko.

Spomínaš si, prečo si sa na vysokej škole rozhodol študovať filozofiu a prečo práve na Katolíckej univerzite v Ružomberku?

Odjakživa som bol skôr humanitne orientovaný. Pri výbere študijného odboru som sa rozhodoval medzi históriou a filozofiou. Študovať ich naraz som si netrúfal ani ma to veľmi neťahalo pedagogickým smerom. Chcel som študovať jednu vec a poriadne. Preto som si podal prihlášky osobitne. Bol som prijatý na oboje, ale nakoniec som usúdil, že moje záujmy sú oveľa širšie než len história, a teda filozofia vyhrala. Čo-to som už o filozofii vedel, niečo som mal už aj prečítané, takže som mal aspoň hmlistú predstavu, do čoho idem, a to trochu, čo som vedel, ma bavilo, teda nešlo len o spontánne rozhodnutie. Ružomberok som si vybral z viacerých dôvodov. Z pragmatického hľadiska to bolo preto, že som nechcel ostať doma na východe, ale napríklad až do Bratislavy sa mi nechcelo. Tiež mi tak trochu, ako katolíkov, imponovalo, že univerzita je katolícka. Síce nenavštevujem UPaC ani nič podobné, ale videl som v tom akúsi základnú garanciu určitých hodnôt. V nepo-

slednom rade zavázali aj odporúčania známych, ktorí univerzitu navštevovali. Samozrejme, nešlo o samé chvály, na svoju školu si každý rád poštažuje, ale tých pozitívnych ohlasov bolo určite viac. Okrem toho som pozeral aj na vedecko-výskumný profil katedry a ten náš sa mi pozdával o čosi viac ako ten na iných katedrách, aj keď dnes už viem, viac než predtým, že som veľmi nerozumel, o čo vlastne ide.

Čo boli hlavné dôvody tvojho odchodu do Dánska? Kde konkrétne si študoval a mohol by si priblížiť podmienky, ktoré si tam mal vytvorené? Ako vyzeralo tvoje štúdium?

Na univerzite som zistil, že ma filozofia nielen baví, ale že mi aj celkom ide. Chcel som skúsiť niečo viac. Nie preto, že by to u nás bolo zlé. Práve naopak. Na strednej škole som nepatril medzi najlepších študentov, ale vďaka štúdiu na FF KU som uveril, že možno mám aj na štúdium v zahraničí. Popravde, keď som si tam podával prihlášku, veľmi som neveril, že ma prijmú. O to väčšie prekvapenie bolo, keď mi prišla kladná odpoveď. Diplom z KU mi uznali bez problémov. Avšak potreboval som ešte certifikát z anglického jazyka, ktorý som ako-tak spravil na prvýkrát. Mnoho ľudí ho veľakrát opakuje, mal som ozaj šťastie. Zvažoval som viacero krajín, ale Dánsko a všeobecne Škandinávia ma už dlhšie lákali. Počasie, na ktoré si mnohí sťažujú, mne úplne vyhovovalo, kultúra, more, bicykle aj celkovo životný štýl mi úplne sadli. Rozhodujúce dôvody boli asi tie, že štúdium bolo bezplatné, čo kompenzovalo vyššie životné náklady a tiež výskumné zameranie fakulty (vtedy som už mal lepšiu predstavu), ktoré viac-menej korešpondovalo s tým, čo som chcel robiť. Študoval som na humanitne orientovanej fakulte Kodanskej univerzity v odbore filozofia so zameraním na fenomenológiu a filozofiu mysle. Je to najväčšia a najlepšie hodnotená univerzita v Škandinávii. Samotné štúdium bolo zamerané predovšetkým na individuálnu prácu, aj keď skupinové projekty boli viac než podporované. Ja som však preferoval samostatnú prácu. Mali sme rôzne skupiny, v ktorých sme spoločne vo voľnom čase čítali a interpretovali texty, no väčšinu práce sme si museli odsediť doma za knihami. Mali sme zvyčajne dva predmety každý semester. Trojhodinové semináre dvakrát do týždňa. Uzatvárali sa seminárnou prácou. Pred tým, ako sme vôbec začali písať, nám učiteľ musel schváliť tému a literatúru, ktorú sme na danú tému prečítali, a potom sme prácu obhajovali pred učiteľmi z iných univerzít. Posledný semester, podobne ako u nás, sme výučbu nemali, písali sme diplomové práce a stretávali sme sa raz týždenne na kolokviu u školiteľa. Čo sa podmienok týka, najviac som oceňoval prístup k aktuálnej literatúre, z ktorej dodnes ťažím, a priestor na jej štúdium.

Ktoré z tvojich zahraničných skúseností by si vyzdvihol? Mohol by si porovnať svoje štúdium na Slovensku a v zahraničí?

Myslím si, že štúdium na KU ma pomerne adekvátne pripravilo na štúdium v Dánsku, ale ten skok v náročnos-

ti i v jazyku je aj tak ťažký. Je iné vedieť pomerne dobre cudzí jazyk a iné čítať v ňom knihy, počúvať prednášky, na ktorých záleží váš ďalší postup. Po prvom semestri to už bolo dobré. Čo by som vyzdvihol, je určite veľmi podnetné prostredie, spolužiaci prakticky z celého sveta, ktorí sa naozaj zaujímali o to, čo študujú. Tiež to boli hosťovské prednášky rôznych expertov, ktorých som mal možnosť stretnúť. Nebolo ich až tak veľa, ale ich prostredníctvom tie mená, o ktorých sa obyčajne len učíme, získavali tváre a celá tá „vysoká“ filozofia sa zdala akosi bližšie. Semináre v podstate neboli až také odlišné od našich. Písali sme reflexie na texty a diskutovali o nich. Hlavný rozdiel bol v nárokoch kladených na študentov. Ak by som mal porovnať svoje štúdium tu a tam, tak by som povedal, že tam sme mali menej predmetov a šli sme do hĺbky, zatiaľ čo tu máme predmetov viac a preberáme ich skôr všeobecne. Oboje má svoje výhody. Ak máte vo svojej špecializácii jasno, je to vynikajúce. Výber predmetov bol však pomerne úzky, a teda pre niekoho, kto sa stále hľadá, by mohol byť limitujúci. Kurzy sa v podstate odvíjali od momentálneho výskumu katedry, čo bolo dobré v tom, že nám boli poskytované najaktuálnejšie poznatky z danej oblasti, ale zároveň nás to ochudobňovalo o všeobecnejší rozhľad. U nás, ako to vidím, je to skôr naopak.

Prečo si sa rozhodol pokračovať vo vysokoškolskom štúdiu opäť na Slovensku? S tvojou znalosťou angličtiny si mal na výber rôzne univerzity z mnohých krajín sveta.

V Dánsku sa aj v dôsledku imigrácie situácia v školstve pomerne skomplikovala. Študovať filozofiu v angličtine na Kodanskej univerzite na bakalárskom či magisterskom stupni už nie je možné. Na ďalšiu krajinu som sa vtedy necítil, a aj keď to môže znieť naivne, chcel som niečo priniesť domov. Čas ukáže, či sa mi to podarilo. Pri návrate na Slovensko bol Ružomberok jasná voľba. Absolvoval som tu bakalárske štúdium, s ktorým som bol spokojný. Navyše, po štúdiu na veľkej univerzite som si jasnejšie uvedomil výhody malej univerzity. Predovšetkým osobný prístup, komorná atmosféra a väčšia voľnosť vo výskume.

Prečo sa podľa teba mladí ľudia rozhodujú pre štúdium v zahraničí? Čo je pre nich také lákavé? Je naopak niečo také, čo zvýhodňuje alebo v čom sú silné slovenské vysoké školy?

Tento problém je veľmi komplexný. Netýka sa len vysokých škôl. Z mojej skúsenosti len málo mladých ľudí opúšťa Slovensko pre kvalitnejšie vzdelanie. Skôr ide o túžbu opustiť krajinu ako takú, zdokonaľiť sa v jazyku, získať zážitky, žiť v lepších podmienkach a podobne. Často sa stáva, že mla-

dí ľudia študujú dokonca menej kvalitné odbory len preto, že sú v zahraničí. Slovenské univerzity majú čo ponúknuť. Ako som už spomínal, z bakalárskeho stupňa na KU som dokázal v podstate bez problémov nastúpiť na magisterské štúdium v Dánsku. Tituly udeľované našimi univerzitami sú medzinárodne uznávané. Je pravdou, že stále jestvujú určité predsudky. Osobne som sa stretol skôr s „pozitívnym“ prekvapením než diskrimináciou. Výhodou slovenských škôl, aj keď to mnohí považujú za nevýhodu, je podľa mňa to, že ešte celkom nepodľahli trhovému systému. Zaiste, aj u nás chceme mať odbory, ktoré majú uplatnenie, idú takpovediac s dobou a ktoré prilákajú veľa študentov. Niekedy, a to celkom oprávnené, naše školstvo pôsobí rigidne. Ale to je asi cena za náš, možno niekedy až prehnaný, ale zato autentický konzervatizmus.

Postrehy a dojmy z výskumného pobytu v Chorvátsku

Ahojte! Volám sa Lukáš Bujko a na začiatku zimného semestra 2019/2020 v mesiacoch september a október som sa zúčastnil výskumného pobytu v Chorvátskej republike na Univerzite v Zadare. Požiadal som oň prostredníctvom agentúry SAIA, n. o., a na základe bilaterálnej dohody medzi Chorvátskom a Slovenskom. Po splnení všetkých potrebných náležitostí a odoslani žiadosti o štipendium bolo na výberovej komisii, či ju schvália. Keď komisia moju žiadosť odobrila, posunula ju chorvátskej strane. Asi mesiac do oficiálneho začiatku pobytu mi prišiel potvrdzujúci mail z Chorvátska, v ktorom mi bolo priznané štipendium chorvátskej vlády na môj výskumný pobyt. Podarilo sa! Cesta na Jadran sa mohla začať. Hlavným cieľom môjho výskumného pobytu bolo zozbierať čo najviac materiálov k dizertačnej práci, v ktorej sa snažím zachytiť cesty arcibiskupa Antona Vrančiča, rodáka z mesta Šibenik, v Chorvátsku a jeho cesty do Istanbulu.

Univerzita v Zadare (Sveučilište u Zadru), vo svojej súčasnej podobe, bola založená v roku 2002. Jej stopu však možno sledovať už od roku 1396, čím sa stáva prvou a najstaršou univerzitou v Chorvátsku a jednou z najstarších v Európe. Momentálne má univerzita niečo vyše 6 000 študentov študujúcich v bakalárskom, magisterskom a doktorandskom štúdiu. Z vlastnej skúsenosti môžem povedať, že som na Univerzite v Zadare našiel veľmi dobré podmienky na štúdium.

Trochu k tomu, čo som v Chorvátsku robil. Moja výskumná mobilita pozostávala z návštevy knižníc, archívu a z konzultácií s mojou mentorkou, ktorá ma mala na starosti. Výskum som realizoval v knižniciach Sveučilišna knjižnica Zadar (Univerzitná knižnica), Znanstvena knjižnica Zadar (Výskumná knižnica), Gradska knjižnica Zadar (Mestská knižnica). Významným krokom v mojom výskume bola aj heuristika pramennej základne, ktorú som uskutočnil v DRŽAVNI ARHIV U ZADRU (Štátny archív v Zadare). Ďalšou súčasťou môjho pobytu boli konzultácie s docentkou Dianou Sorić, ktorá ma usmernila v rámci heuristického výskumu v oblasti chorvátskych archívnych a literárno-vedeckých zdrojov a z pohľadu chorvátskej vedy na osobnosť Antona Vrančiča. Prostredníctvom spolupráce s docentkou Dianou Sorić som mal možnosť získať najnovšie poznatky o Antonovi Vrančičovi.

Dost k práci! Keďže som študoval a pracoval hlavne cez pracovný týždeň, vikendy som si rezervoval na spoznávanie krás Chorvátska. Mesto Zadar je metropolou tzv. severnej Dalmácie, jedného zo 4 historických regiónov, ktorý leží pri Jadranskom mori, a spoločne s územím Stredného Chorvátska, Istrie a Slavónie dnes tvoria územie Chorvátskej republiky. Tak som sa pustil do spoznávania Dalmácie. Tento región okrem toho, že je cieľom nespočetného množstva turistov, ktorí sem prichádzajú z celého sveta oddýchnuť si pri

Jadranskom mori, ponúka aj množstvo nádherných historických skvostov. Popri nádherne zachovanom historickom centre mesta Zadar môžem spomenúť ešte mestá ako Nin, z ktorého pochádzal biskup Gregor (Grgur Ninski), popredný zástanca slovanskej liturgie, Split spoločne s pozostatkami paláca cisára Diokleciána, historické centrum mesta Trogir, Šibenik s krásnou katedrálou sv. Jakuba a pevnosťou sv. Michala, Primošten so stredovekým kostolom sv. Juraja. Väčšina spomenutých pamiatok je na Zozname svetového kultúrneho dedičstva UNESCO. Asi 3 hodiny plavby od mesta Zadar, uprostred Jadranského mora, sa nachádza Národný park Kornati skladajúci sa z 89 ostrovov a útesov. Toto malebné súostrovie očarilo svojho času aj svetoznámeho írskoho spisovateľa Georgea Bernarda Shawa. Ak si človek správne rozvrhne čas, zahraničný pobyt sa preňho stane zážitkom na celý život.

Čo na záver? Asi iba povzbudiť všetkých záujemcov, ktorí rozmýšľajú o pobyte v zahraničí cez programy Erasmus+, SAIA, NŠP alebo CEEPUS, no majú strach. Nebojte sa! Sám som toho príkladom. Patril som k veľkej väčšine študentov, ktorá síce pokukuje jedným okom po zahraničnom pobyte, no na druhej strane ju odrádza strach z vecí spojených s pobytom za hranicami domoviny. Papierovanie, zháňanie rôznych potvrdení, písanie žiadostí či slabšia znalosť cudzieho jazyka. Napadne Vám, ako som to zvládol? Tak, že som sa do toho jednoducho pustil a prekonal strach z niečoho nového. Tá naša „komfortná zóna“ nám veľakrát bráni zmeniť náš zaužívaný stereotyp. Zaručiť Vám môžem jedno. Ak sa na túto cestu podujmete a absolvujete pobyt v zahraničí, verte mi, že s nadobudnutými skúsenosťami a zručnosťami sa posuniete vpred. A ako hovoria Chorváti: „Vidimo se. Bok, bok!“

Lukáš Bujko

Naša absolventka o jej štúdiu a uplatnení

Ludmila Pramuková absolvovala na Filozofickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku svoje bakalárske i magisterské štúdium v odbore žurnalistika. Štúdium úspešne skončila v akademickom roku 2017/2018. Patrila medzi aktívne študentky, pre ktoré nebola príprava novinárskych výstupov len nevyhnutnou súčasťou absolvovania predmetov, ale aktívne sa podieľala na príprave vysielania PULZ rádia ako vedúca spravodajstva a so spolužiakmi organizovala vo voľnom čase projekty a podujatia (napríklad Not Indifferent, Festival dobrých správ v spolupráci s TV Noe, Letná škola žurnalistiky). Aktuálne pôsobí v online mediálnej agentúre a externe spolupracuje s Českým rozhlasom.

Prečo ste sa rozhodli študovať žurnalistiku a prečo práve v Ružomberku?

Už počas strednej školy som bola v Ružomberku cez prázdniny na Letnej škole žurnalistiky. Presvedčila ma spolužiačka z gymnázia, aj keď sa mi veľmi nechcelo ísť. Predsa len, prázdniny a zase do školy? (smiech) Bola som na druhom ročníku (LŠŽ) a zapáčilo sa mi to tak, že som rozhodla ísť aj o rok. Najviac ma nadchlo rádio, a keď som si mala vybrať vysokú školu po skončení gymnázia, neváhala som a prihlásila som sa do Ružomberka. Prijali ma. Keď som sa potom rozhodovala medzi štúdiom geografie v Košiciach alebo žurnalistiky v Ružomberku, vyhralo žurnalistiku v Ružomberku, aj keď to znamenalo ces-

tovanie a ubytovanie navyše. Do školských časopisov som tiež prispievala od základnej školy, takže to šlo asi nejakou prirodzenou.

Len nedávno ste ukončili svoje štúdium. Keď sa teraz spätne obzriete za poslednými rokmi, čo by ste hodnotili na svojom štúdiu pozitívne a čo by ste naopak zmenili alebo urobili inak?

Začnem asi tým pozitívnym. Prax. Nemyslím však tú povinnú, ktorú sme museli absolvovať každý rok, ale študentské médiá, ktorých súčasťou sme mohli byť. Teraz spätne nechápem, ako som sa dokázala „dokopať“ k tomu, aby som vo svojom voľnom študentskom čase robila niečo navyše, mimo školy, ale ďakujem si za to. Práca v rádiu mi dala množstvo skúseností, a keďže ma vždy bavili technické veci, neostala som len pri moderovaní a redaktorskej činnosti, ale chcela som sa naučiť čo najviac aj po technickej stránke.

To technické ma bavilo aj v školskej TV Unice, vďaka čomu som sa zlepšila v práci s kamerou a strihaní. Pozitívne však neboli len mimoškolské aktivity, aj keď na tie spomínam asi najradšej. (smiech)

Prístup vyučujúcich bol ľudský a to mi pri stretnutiach so spolužiakmi z gymnázia mnohí závideli. Samozrejme, nebolo to vždy stopercentne dokonalé, no kým inde boli študenti len hlavou v aule alebo číslom, nás poznali vyučujúci osobne. Až keď mi kamaráti opisovali ich skúsenosti z vysokej školy, uvedomila som si, aké sme mali šťastie.

A čo by som zmenila? Nevieť, či by som niečo zmenila, keďže každé rozhodnutie ma posunulo niekam ďalej, vlastne až tam, kde som dnes. Možno trochu ľutujem, že som sa nezapájala viac aj do tlačenej žurnalistiky, ale rozhodla som sa pre rádio a technickú časť televízie, a to som rada.

Na univerzite, samozrejme, študujú rôzne typy študentov. Niektorí chcú iba získať titul a venujú sa preto len tomu, čo je povinné. Iní sa zapájajú i do nepovinných aktivít, hrajú divadlo či tancujú vo folklórnom súbore. Vy ste počas štúdia patrili medzi aktívne študentky. V určitom zmysle ste už v odbore pôsobili počas štúdia. Cítite, že ste sa vďaka aktívnemu prístupu posunuli ďalej?

Určite áno. Keď som po škole šla spolu s dvomi spolužiakmi na absolventskú stáž cez Erasmus+ do Prahy do Českého rozhlasu, šéf publicistiky a tiež redaktorka pre slovenské vysielanie boli milo prekvapení, že nás nemusia zaúčať. Poznali sme základnú terminológiu a strihanie rozhlasových príspevkov alebo ich výstavba nám nerobili problémy. Mali pre nás väčšinou už len rady, ako sa ešte zlepšiť. To boli skúsenosti, ktoré sa na vyučovaní nedajú naučiť, lebo to chce prax.

Na rozhlasových hodinách počas štúdia sme sa nemohli venovať celý semester len strihaniu príspevkov alebo skladaniu scenára, to ma naučili roky v školskom rádiu. Povedať na hodine teóriu je jedna vec, človek musí ovládať aj to, ale až vďaka práci v Pulz rádiu som si mohla pripraviť množstvo príspevkov, na ktorých som sa naučila, čo je dobré a čo zlé. Poučila som sa na vlastných chybách a tie chyby boli „len“ vo vysielaní študentského rádia, a nie celoštátneho.

Okrem PULZ rádia/TV UNICA – aké boli ďalšie aktivity, na ktorých ste sa podieľali a sú pre vás cenné?

Cennou skúsenosťou bol pre mňa celosvetový projekt Peer to Peer: Challenging Extremism, na ktorom sme spolu s viacerými žurnalistami z rôznych ročníkov pracovali popri škole. Vytvorili sme si projekt Not Indifferent, vďaka ktorému sme chceli poukázať na ľahostajnosť vo svete. Bolo skvelé, že sme sa zároveň mohli lepšie spoznať aj s mladšími a staršími žurnalistami. Odvtedy sme sa niektorí viac stretávali aj po skončení projektu a doteraz sme v kontakte. Zaujímavé to bolo aj z hľadiska, že sme to riadili sami, museli sme sa vedieť dohodnúť, nájsť správnu stratégiu a dalo nám to veľa.

Vpred ma posunul aj Festival Dobrých správ, počas ktorého som mala na starosti tvorbu promo videí. Kým mne pripadali niektoré moje nápady na videá až bláznivé a premýšľala som, či ich vôbec použijeme, režisérka TV Noe ma ubezpečila, že sú dobré. Ona dokonca oceňovala tú kreativitu, lebo bola už natoľko ovplyvnená prácou, že takéto scenáre jej ani nenapadli. Samotný festival bol ešte väčším kolotočom udalostí, kde sme museli viacerí dohliadať na veci, s ktorými sme nemali až také skúsenosti a bolo to zaujímavé učenie sa za pochodu.

„Povedať na hodine teóriu je jedna vec, človek musí ovládať aj to, ale až vďaka práci v Pulz rádiu som si mohla pripraviť množstvo príspevkov, na ktorých som sa naučila, čo je dobré a čo zlé.“

— *Ludmila Pramuková, absolventka*

V neposlednom rade som vďačná aj za súťaž vysokoškolských študentských rádii Radiorallye. Zúčastnila som sa troch ročníkov a najlepšie bolo, že naše rozhlasové príspevky hodnotili odborníci z celoslovenských rádii. Často ocenili profesionalitu našich spravodajských príspevkov a kreativitu tých publicistických. Väčšinu ohodnotili slovami, že by ich pokojne odvysielali v ich rádiách.

V súčasnosti niektorí prechovávajú nedôveru voči tradičným médiám a obracajú sa k „alternatívnym“ zdrojom informácií. Často však skončia v sieťach konšpirácií a dezinformácií. Ako sa pozeráte na médiá na Slovensku vy?

Ja mám vybrané len niektoré médiá, ktoré považujem za „osvedčené“, a tie sledujem – Aktuality, Sme, RTVS, Hospodárske noviny a Postoj. Hlavným dôvodom je, že časť redaktorov poznám osobne a zároveň tam pracujú redaktori, ktorí sú na Slovensku známimi svojou kvalitnou prácou. Dvojsečnou zbraňou demokracie je, že ľudia môžu slobodne povedať svoj názor, čo

využívajú vo veľkom dezinformátori. Druhým problémom je, že ľudia milujú konšpiračné teórie, lebo to v nich navodzuje pocit, že vedia niečo, čo iní nie. Že nie sú ovcou, ktorá uverila všetkému, čo jej naservírujú a dáva im to pocit, ani neviem, výnimočnosti? Osobne konšpiračné stránky nenavštevujem, neklikám na ich clickbaitové titulky a vďaka mne im reklama na stránkach nezarába na prežitie. Čím viac ľudí si to uvedomí, tým ťažšie bude pre ne zotrvať na internete, a celkovo na trhu. Lebo otvoriť si konšpiračnú správu s myšlienkou „hm, pozriem sa, čo za klamstvá zase šíria, ale aj tak im neverím,“ ničomu nepomáha a stránky aj na takomto čitateľovi zarobia.

Často sa mi stávalo, že mi mama poslala nejakú správu so slovami: „Aha, čo som našla, že sa stalo.“ – niekedy mi stačilo vidieť len link, ktorý mi poslala, a už som jej vysvetľovala, že to je bulvárna stránka a ide im len o to, aby tú správu otvorila, schválne je to tak písané. Alebo keď mi poslala niečo z konšpiračnej stránky, tak som ju hneď upozornila na to, o akú stránku ide a aby tie správy ani nečítala, nieto im ešte verila. Teraz mi už posiela správy so slovami: „Pozri, čo sa stalo, neboj, je to normálne médium.“ (smiech)

Čomu sa venujete aktuálne? S ktorými médiami spolupracujete?

Aktuálne síce nepracujem priamo v odbore, no odbočila som trochu do marketingu. Robím pre jednu online mediálnu agentúru a spolupracujem, prekvapivo, so všetkými slovenskými známymi médiami (smiech), ale skôr s ich obchodnou a reklamnou časťou, nie so spravodajskou či žurnalistickou. Moja bakalárska práca bola čiastočne zameraná na marketing a už pri písaní ma veľmi zaujala aj táto stránka médií. Teraz mám prácu, kde vidím čiastočne aj fungovanie tej „opačnej“ strany médií a viac som pochopila princípy reklamy na internete.

Po škole som niekoľko mesiacov pracovala pre regionálny týždenník. Síce

tam už nie som, no neľutujem, že som to vyskúšala. Bola to skvelá skúsenosť, vďaka ktorej som sa veľa naučila, no tiež sa mi potvrdilo, že ma viac láka práca v rozhlase alebo televízii. Aj preto som rada, že mi Český rozhlas po skončení stáže ponúkol, aby som pre nich pracovala ako externá redaktorka na Slovensku. Síce moja fulltime práca nie je priamo v odbore, vďaka tejto externej spolupráci ostávam stále v žurnalistike a presne v tom, čo ma baví. Spracovávala som v príspevkoch už viacero podujatí, na ktoré by som sama od seba v živote nešla, a nakoniec som sa dozvedela mnoho zaujímavého a bola som rada, že som si rozšírila obzory.

V slovenských médiách pôsobia mnohí absolventi Katolíckej univerzity v Ružomberku. Iveta Gombošová, Martina Kvačkajová, Tomáš Kysel, Filip Struhárik, Veronika Foltentová, Peter Kováč, Pavol Rábara, Lukáš Obšitník, Lukáš Melicher a mnohí ďalší študovali v Ružomberku. Medzi absolventmi možno nájsť redaktorov a redaktorky RTVS, Denníka N, Denníka Sme či Denníka Postoj. Vnímate sa navzájom?

Keď sledujem slovenské médiá a žurnalistov, ktorí pripravujú ich obsah, často sa pozastavím nad tým, že „hej, veď ten/tá je od nás.“ (smiech)

Na pohovore do jedného regionálneho týždenníka na východnom Slovensku som povedala, že som vyštudovala žurnalistiku v Ružomberku a kolegyňa redaktorka, ktorá ma mala zaúčať, sa veľmi potešila. Spomínala mi jednu našu absolventku, ktorá tam predtým pracovala, a veľmi ju chválila. Vravela mi, že ak som z Ružomberka, dúfa, že ma vezmú a potom sa naozaj nebojí: vie, že jej pomôžem a bude to dobré. Bola som trochu v šoku, lebo sme sa poznali tak maximálne desať minút, ale potešilo ma to. (smiech) Svedčí to aj o tom, že máme dobré meno.

Rozprávala sa Michaela Melová

Impressions from my Erasmus+ mobility in Ruzomberok

Počas posledných rokov rastie záujem o štúdium na našej univerzite i fakulte zo strany zahraničných študentov. Prichádzajú k nám denní študenti, ale i rekordné počty Erasmus študentov z Poľska, Čiech, Španielska, Francúzska, Ukrajiny, Gruzínska či Srbska. So svojimi skúsenosťami sa s nami podelila ukrajinská Erasmus študentka poľskej univerzity, ktorá na našej katedre anglického jazyka a literatúry uskutočnila mobilitu v letnom semestri 2018/2019.

Erasmus+ mobility at the Catholic University in Ruzomberok will be kept in my memory for ever. It was the best time and the best place for getting new experience, studying, broadening my views and meeting interesting people. I spent there three months and I must say that it was still not enough. I got used to the university, to the teachers, to the city and to all the people who were close to me, so much, that I would like to have stayed there even longer.

My field of studying was philology and I had all the classes connected with languages. The system at the university was a bit different to the one I know, but it appealed to me more. We had lectures and seminars as usual, however, all the material was presented in such an easy way and the teachers were so loyal and friendly that we never felt any pressure. I had a great desire to study and it was, perhaps, the first time, when I wanted to attend all the lessons. During this period, I learnt a lot of new things and improved my skills. We were writing quizzes, essays, articles, preparing presentations, having some classes in the fresh air, working in pairs and groups etc. Erasmus students also had a Slovak language course and Discover Slovakia course, where we found out a lot about the country and studied the basics of the Slovak language. And it was so interesting that everything was done only with pleasure.

Despite the good education, I liked the atmosphere most of all. My impression from the university itself and its spectacular location cannot be put into words. Its modern campus among picturesque nature must be seen to understand the whole beauty of it. The university staff and the Slovak students were very open and helpful. Everybody was very friendly all the time. In the beginning, I was a bit surprised hearing from the students, who did not know me, "hello" in the hall or in the dormitory, but then it became a part of the student life. And we always had the opportunity to get to know each other better. Every month there were organized international breakfasts for Erasmus students, different meetings and some educational field trips.

One of the best things, for sure, was also the possibility for us to travel for free by trains. The fact that Slovak students may go anywhere in Slovakia for free is amazing. So I and my friends travelled a lot. I am kidding now that I know Slovakia better than my home country. But, actually, it is not a joke. I have visited really a lot of nice places and cities in Slovakia. The best ones for me were Bratislava, Kosice, Piestany, Bojnice, Zilina, Trencin and, for sure, Ruzomberok. Without any hesitation, this country is worth visiting.

In conclusion, the Catholic University gave me a dozen of positive emotions. It was not just studying, it was time for life experience. And I would recommend everybody to have such an experience. You will never regret it, because the Catholic University in Ruzomberok is the right place to feel that you are a student in every sense.

Mariana Komarnytska

Prečo študovať u nás?

Na Filozofickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku sa aktuálne realizuje štúdium v bakalárskom, magisterskom a doktorandskom stupni.

Bakalárske a magisterské študijné programy sa v zásade delia na neučiteľské jednodborové, neučiteľské medziodborové (štúdium dvoch vybraných odborov v pomere obsahu učiva 50 : 50) a učiteľské štúdium dvoch profilových predmetov. Spektrum učiteľských aprobácií je možné rozšíriť o tie predmety, ktoré sa vyučujú na susednej Pedagogickej fakulte KU. Absolventom FF KU, ale aj iným záujemcom, ponúkame možnosť prehĺbenia odbornosti prostredníctvom rigorózneho konania a rozšírenie kvalifikácie o ďalší aprobačný predmet prostredníctvom rozširujúceho štúdia.

Kvalitné a flexibilné štúdium

FF KU patrí medzi najlepšie fakulty v oblasti humanitného vzdelávania na Slovensku, čo dokladajú pozitívne hodnotenia zo strany Akreditačnej komisie i agentúry ARRA. Flexibilné nastavenie štúdia na fakulte vám umožňuje vybrať si čo, ako a kedy sa budete učiť. Vy si volíte štúdium jedného odboru, medziodborového štúdia alebo štúdium učiteľských kombinácií. Vy si vyberáte zo širokej ponuky predmetov, spôsob štúdia či dokonca absolvovanie časti vášho štúdia v zahraničí na jednej z mnohých partnerských univerzít.

Osobnostný rozvoj

Štúdium na FF KU vám poskytne príležitosť rozvíjať svoje záujmy, získať nové zručnosti, stretávať sa so zaujímavými ľuďmi a obohacovať váš duchovný život. Fakulta podporuje rôznorodé aktivity, takže sa budete môcť realizovať vo výskume, získať skúsenosti v študentských médiách (časopis Zumag, rádio Pulz, televízia Unica), zapojiť sa do dobrovoľníckej činnosti, aktivít UPaC či angažovať sa v divadelnom alebo folklórnom súbore.

Individuálny prístup, rodinná atmosféra, dobré vzťahy

Na fakulte sa študenti navzájom i so svojimi vyučujúcimi dobre poznajú aj vďaka pravidelným katedroviciam či exkurziám. Štúdium v menších vyučovacích skupinách prináša viac príležitostí na bezprostrednú interakciu a dobré vzťahy. Namiesto splynutia s davom vo veľkých prednáškových sálach budete mať osobný kontakt s učiteľom a váš názor v diskusií určite nezanikne. Napomôže vám to lepšie a efektívnejšie realizovať váš potenciál.

Moderný univerzitný campus

Campus Katolíckej univerzity patrí medzi najmodernejšie univerzitné areály na Slovensku. Nová a priestranná univerzitná knižnica, dobre vybavené internáty, komfortné učebne, univerzitná kaplnka, výborné stravovacie možnosti a blízkosť nákupných možností robí život na fakulte príjemnejším.

Atraktívny región

Ružomberok a okolitý Liptov ponúkajú pestrú paletu možností na príjemné trávenie voľného času. V regióne sa nachádza množstvo historických (napr. Vlkolínec, zapísaný do Zoznamu svetového kultúrneho dedičstva UNESCO, gotický kostolík v Ludrovej či archeoskanzen Havránok) a prírodných (napr. Veľká Fatra, Nízke Tatry, Liptovská Mara) zaujímavostí. Liptov je jednoducho top región Slovenska, ak ide o letnú i zimnú turistiku a športy či termálne kúpaliská.

Viac informácií na www.ff.ku.sk

Bakalárske štúdium na FF KU:**1.**

Jednoodborové (neučiteľské) študijné programy
anglistika a amerikanistika
filozofia
philosophy
história
psychológia
slovenský jazyk a literatúra
žurnalistika

2.

Medziodborové (neučiteľské) študijné programy
anglistika a amerikanistika
filozofia
história
slovenský jazyk a literatúra

* kombinujú sa ľubovoľné dva odbory v pomere 50 : 50

3.

Učiteľské kombinačné študijné programy
učiteľstvo anglického jazyka a literatúry
učiteľstvo filozofie
učiteľstvo histórie
učiteľstvo nemeckého jazyka a literatúry
učiteľstvo slovenského jazyka a literatúry

4.

Medzifakultné štúdium učiteľstva
uchádzač si zvolí jeden študijný program učiteľstva z ponuky FF KU + jeden študijný program z ponuky PF KU:
učiteľstvo informatiky
učiteľstvo matematiky
učiteľstvo biológie
učiteľstvo geografie
učiteľstvo chémie
učiteľstvo hudobnej výchovy
učiteľstvo náboženskej výchovy
učiteľstvo výtvarnej výchovy
učiteľstvo ruského jazyka a literatúry
učiteľstvo talianskeho jazyka a literatúry
učiteľstvo telesnej výchovy

Magisterské štúdium na FF KU:**1.**

Jednoodborové (neučiteľské) študijné programy
filozofia
philosophy
história
psychológia
žurnalistika

2.

Medziodborové (neučiteľské) študijné programy
filozofia
história

3.

Učiteľské kombinačné študijné programy
učiteľstvo anglického jazyka a literatúry
učiteľstvo filozofie
učiteľstvo histórie
učiteľstvo nemeckého jazyka a literatúry
učiteľstvo slovenského jazyka a literatúry

4.

Medzifakultné štúdium učiteľstva
uchádzač si zvolí jeden študijný program učiteľstva z ponuky FF KU + jeden študijný program z ponuky PF KU:
učiteľstvo informatiky
učiteľstvo matematiky
učiteľstvo biológie
učiteľstvo geografie
učiteľstvo chémie
učiteľstvo hudobnej výchovy
učiteľstvo náboženskej výchovy
učiteľstvo výtvarnej výchovy
učiteľstvo ruského jazyka a literatúry
učiteľstvo talianskeho jazyka a literatúry
učiteľstvo telesnej výchovy

Doktorandské štúdium na FF KU:

systematická filozofia
história
teória a dejiny žurnalistiky

učiteľstvo anglického jazyka a literatúry
učiteľstvo filozofie
učiteľstvo histórie
učiteľstvo slovenského jazyka a literatúry

Rozširujúce štúdium na FF KU:

Stredoškooláci na letnej univerzite v Ružomberku

Na začiatku júla 2019 sa na pôde Katolíckej univerzity v Ružomberku uskutočnil prvý ročník Letnej univerzity KU. Trojdňové podujatie bolo zamerané na rôznorodé workshopy a semináre z oblasti humanitných, historických a spoločenských vied.

Pre stredoškoolákov zo Sniny, Humenného, Košíc a Piešťan bol pripravený bohatý program. Mali možnosť oboznámiť sa so psychologickými experimentmi, s prácou v televíznom štúdiu či so základmi fotografovania. Dozvedeli sa zaujímavosti o živote na stredovekých hradoch, o Írsku i médiách, absolvovali workshop o slobode prejavu a malý kurz tvorivého písania. Okrem toho program spestrili exkurzie na hrade Likava a vo Vlkolínci. V rámci voľnočasových aktivít sa mohli zoznámiť napr. s ultimate frisbee.

Účastníci ocenili skutočnosť, že mohli zažiť vysokoškolské prostredie i to, že niektoré aktivity boli realizované v angličtine. Na otázku, čo bol najlepší zážitok z podujatia, jedna z účastníčok uviedla: „Asi všetko... naši ‚sprievodcovia‘ doktorandi boli úplne super a program nám spestrovali. Osobne je mi ľúto, že to trvalo len tri dni.“

Letnú univerzitu zastrešila Katolícka univerzita, pričom jednotlivé aktivity realizovali vyučujúci a doktorandi z filozofickej fakulty. Veríme, že sa nám podarilo naštartovať úspešnú tradíciu letných univerzít na KU. Viac informácií o letnej univerzite nájdete na lu.ku.sk.

Akademický rok sme otvorili stretnutím s prvákmi

Už tradične sme v prvých týždňoch nového akademického roka mali možnosť uviesť do rodiny filozofickej fakulty našich prvákov. 16. októbra 2019 sa pedagógovia, zamestnanci a hlavne študenti FF KU stretli v Čutkovskej doline, kde prebehla neformálna imatrikulácia s bohatým sprievodným programom a občerstvením. Na úvod študenti starších ročníkov pripravili pre prvákov rôzne súťaže, v rámci ktorých mohli zábavným spôsobom spoznať spolužiakov i vyučujúcich. Nasledoval akt imatrikulácie, počas ktorého dekan privítal osobitne každého prváka. Podujatie pokračovalo občerstvením, hudobným programom a futbalovým zápasom.

I tento rok tak mali prváci, ale tiež ostatní študenti, možnosť v uvoľnenej atmosfére pri pive a guláši lepšie spoznať svojich spolužiakov a učiteľov. Napriek nie úplne ideálnemu počasiu bola nálada výborná.

Súťaže pre stredoškolákov

Na Filozofickej fakulte KU jednotlivé katedry organizujú rôznorodé podujatia pre žiakov zo základných a stredných škôl, ich učiteľov či pre širšiu verejnosť. Pravidelne k nám prichádzajú rôzne exkurzie, žiaci tu navštevujú jazykové semináre či praktické workshopy v mediálnom centre. Medzi najobľúbenejšie patria rôzne súťaže pre stredoškolákov.

Medzinárodná filozofická olympiáda

Od akademického roka 2015/2016 Katedra filozofie FF KU organizuje slovenské a kvalifikačné kolo Medzinárodnej filozofickej olympiády. Na súťaži sa zúčastňujú študenti stredných škôl, ktorí prídu do Ružomberka najskôr v rámci slovenského kola písať filozofickú esej v slovenskom jazyku. Víťazi sú ocenení a pozvaní opäť do Ružomberka na tzv. kvalifikačné kolo, počas ktorého píšú esej v anglickom jazyku. Víťaz tohto kola postupuje na celosvetové kolo Medzinárodnej filozofickej olympiády. Študenti v rámci jednotlivých kôl píšú filozofické práce na vybrané citáty, ktoré sú následne posúdené odbornou porotou.

Finálna celosvetová súťaž so slovenskými zástupcami sa v ostatných rokoch uskutočnila v Gente (2016), Rotterdame (2017), Bare v Čiernej Hore (2018) a Ríme (2019). Na medzinárodnej súťaži sa v minulosti nestratili ani naši „mladí filozofi“. V roku 2018 získal zlatú medailu a v roku 2019 striebornú medailu práve zástupca Slovenska.

Viac informácií o súťaži nájdete na <https://iposlovakia.wordpress.com>

grafiu previedli súťažiacich Martin Pastierovič z vydavateľstva Ringier Axel Springer, fotograf Nového Času Branislav Račko, redaktori RTVS Radoslav Zemančík a Marcel Páleš aj vyučujúci z katedry žurnalistiky. V roku 2020 viedli workshopy Televízia a Rozhlas opäť Radoslav Zemančík a Marcel Páleš z RTVS. O skúsenosti s printovými médiami sa podelil Peter Kováč zo SME a fotografom radil Branislav Račko.

Viac informácií o súťaži nájdete na <http://medart.ku.sk>

Slovenčinársky miliónár

Pod záštitou Katedry slovenského jazyka a literatúry sa na pôde Filozofickej fakulty KU v Ružomberku uskutočňuje súťaž, ktorá netradičnou, zábavno-súťažnou formou preverí nielen vedomosti v oblasti slovenského jazyka a literatúry, ale aj kreativitu študentov štvrtých ročníkov stredných škôl. Na Slovenčinárskom miliónárovi sa zúčastňujú dvojčlenné družstvá, reprezentujúce svoje stredné školy. Víťazné dvojice sú samozrejme ocenené zaujímavými cenami. Počas dvoch uskutočnených ročníkov sme na súťaži privítali zástupcov z rôznych kútov Slovenska.

MEDart

Súťaž MEDart je jedinečná prehliadka stredoškolskej mediálnej tvorby. Katedra žurnalistiky FF KU ju organizuje už druhý rok. V roku 2019 a 2020 sa do nej študenti stredných škôl mohli zapojiť so svojimi mediálnymi výstupmi v kategóriách tlač, televízia, rozhlas a fotografia. Ich práce posudzovali odborníci aj novinári z praxe. Víťazi získavajú zaujímavé ceny a stáže v renomovaných médiách, ako RTVS, TASR či Denník N.

V deň vyhlásenia výsledkov sa navyše súťažiaci zúčastňujú na praktických aktivitách na našej fakulte. V roku 2019 workshopmi zameranými na tlač, rozhlas, televíziu i foto-

Moja Európa

Politológovia z našej fakulty pravidelne organizujú súťaž v písaní esejí Moja Európa, ktorá je určená študentom stredných škôl a gymnázií. Témy sa spravidla týkajú nejakej spoločnej európskej otázky (počas ostatného kola stredoškôláci písali práce na tému Čo je najdôležitejšia (spoločná) európska hodnota budúcnosti?). Študentské eseje posudzuje odborná komisia, pričom každý účastník dostáva písomné a bodové hodnotenie vypracované tromi posudzovateľmi. Najúspešnejšia trojica je ocenená vecnými cenami. Súťaž Moja Európa sa uskutočňuje v rámci projektu Jean Monnet Module: The Ukrainian Crisis: Challenge for European Integration (<http://uchei.ku.sk>).

Týždeň vedy o konšpiráciách, GDPR aj revolučných dňoch

TÝŽDEŇ VEDY A TECHNIKY

4. - 8. 11. 2019
podujatia na Filozofickej fakulte KU
a v Univerzitnej knižnici KU v Ružomberku

<p>Psychológia konšpiračných presvedčení 4. 11. 2019, 13.00, F 013 Peter Halama, hosťovská prednáška</p> <p>Visual, Literary and Linguistic Expressions of Human Space 5. 11. 2019, 9.30 - 12.00, F 403 <i>The Thirdspace of Photography, Beyond the Analog/Digital Divide</i> 9.30 - 10.15 Zoltan Dragon (University of Szeged)</p> <p>Why Do Phonology 10.15 - 11.00 Katalin Balogne Berces</p> <p>Creative Writing Workshop 11.15 - 12.00 Katarína Labudová</p> <p>GDPR a médiá 5. 11. 2019, 13.00, F 101 Eva Holdošová, hosťovská prednáška</p>	<p>Čo robí štát právnym štátom? 5. 11. 2019, 15.00 - 16.30, F 307 diskusia s Jánom Baňasom a Marianom Kunom, moderuje Ján Hrkút</p> <p>Digitálne detstvo 6. 11. 2019, 9.00 - 13.00, F 403 konferencia</p> <p>Korpusová lingvistika 6. 11. 2019, 13.00, F 101 Miloslav Vondráček, hosťovská prednáška</p> <p>30. výročie Nežnej revolúcie 6. 11. 2019, 16.00, F 403 diskusia s odborníkmi a pamätníkmi, moderuje Peter Zmátló</p> <p>Literárne Kúpe 2: Ján Kudlička o svojej knihe Atmosféry 7. 11. 2019, 14.00, modré podlažie UK KU diskusia, moderuje Jana Juhásová</p> <p>Slovakische Zeitschrift für Germanistik 8. 11. 2019, 13.00, F 403 predstavenie časopisu</p>
--	---

Pestrý program tradičného týždňa popularizácie jednotlivých vedných odborov a výskumných tém sa na Filozofickej fakulte KU začal v pondelok 4. 11. 2019 vystúpením pozvaného hosta Petra Halamu o psychológii konšpiračných presvedčení. Prednášajúci sa v ňom venoval vybraným konšpiráciám a poukázal na psychologické pozadie toho, prečo sú ľudia náchylní takýmto záležitostiam veriť.

V utorok katedra anglického jazyka a literatúry pripravila bohatý program, počas ktorého rôznorodé témy (od fotografie cez fonológiu až po tvorivé písanie) predstavili tak vyučujúce z katedry Katalin Berces a Katarína Labudová, ako aj hosť z univerzity zo Szegedu Zoltan Dragon. Poobede sa právnička Eva Holdošová v rámci svojej hosťovskej prednášky pozrela na problematiku GDPR a médií a vyučujúci

katedry filozofie, Ján Hrkút, Ján Bañas a Marian Kuna, diskutovali o charaktere právneho štátu.

V stredu 6. 11. 2019 sa uskutočnila konferencia o digitálnom detstve, ktorá je jedným z výstupov výskumného projektu VEGA o mediálnych návykoch a kompetenciách detí pod vedením Pavla Izraela z katedry žurnalistiky. Navyše Milošlav Vondráček ponúkol hosťovskú prednášku na tému korpusovej lingvistiky. Podvečer prijali pozvanie na pôdu našej fakulty viacerí miestni aktéri udalostí spred tridsiatich rokov. Peter Zmátlo z katedry histórie totiž pripravil diskusiu o Nežnej revolúcii s pamätníkmi daných udalostí i historikmi venujúcimi sa tejto udalosti.

Vo štvrtok program pokračoval ďalšou besedou a autor-ským čítaním v rámci série podujatí Literárne KUpé. Jana Juhásová z katedry slovenského jazyka a literatúry si tentokrát pozvala akademického maliara Jána Kudličku, ktorý sa predstavil i ako autor poézie. Týždeň vedy sa v piatok uzavrel prezentáciou nového čísla časopisu *Slowakische Zeitschrift für Germanistik*, ktorý obsahoval výstupy z minuloročného ružomberského germanistického kongresu.

Úspechy študentov žurnalistiky

Naši mladí žurnalisti sa okrem štúdia venujú i viacerým študentským médiám, ktoré pôsobia na univerzite. Ide o časopis Zumag, televíziu TV Unica a PULZ rádio. Ich tvorba pritom tradične boduje v rámci rôznych súťaží. Rovnako to bolo aj v uplynulom roku.

Na celoslovenskej súťaži Štúrovo pero 2019 časopis Zumag získal prvé miesto a ďalšie dve prestížne ceny. Vo výslednom hodnotení porotcovia vyzdvihli najmä tematickú a žánrovú pestrosť časopisu, vyváženú štruktúru a kvalitné grafické spracovanie. Porota tiež uviedla, že redaktori Zumagu zvládli novinárske remeslo a dokonca môžu konkurovať profesionálnym periodikám.

Úspech zaznamenala i TV Unica na 4. ročníku medzinárodnej súťaže študentských televízií Instelcom 2019 v Košiciach. Členovia TV Unica si odniesli dve druhé miesta a jedno tretie miesto za príspevky v kategóriách Autoportrét, Talkshow a Produkcia v teréne.

Výborné umiestnenia na 15. ročníku medzinárodnej súťažnej prehliadky tvorby internátnych rozhlasových štúdií Rádiorallye 2019 zaznamenalo aj PULZ rádio. Do Ružomberka prinieslo dve tretie miesta za nahrávky v kategóriách Bez slov a Spravodajský alebo publicistický príspevok.

KŽ FF KU

Naši výskumníci analyzovali využívanie internetu deťmi na Slovensku

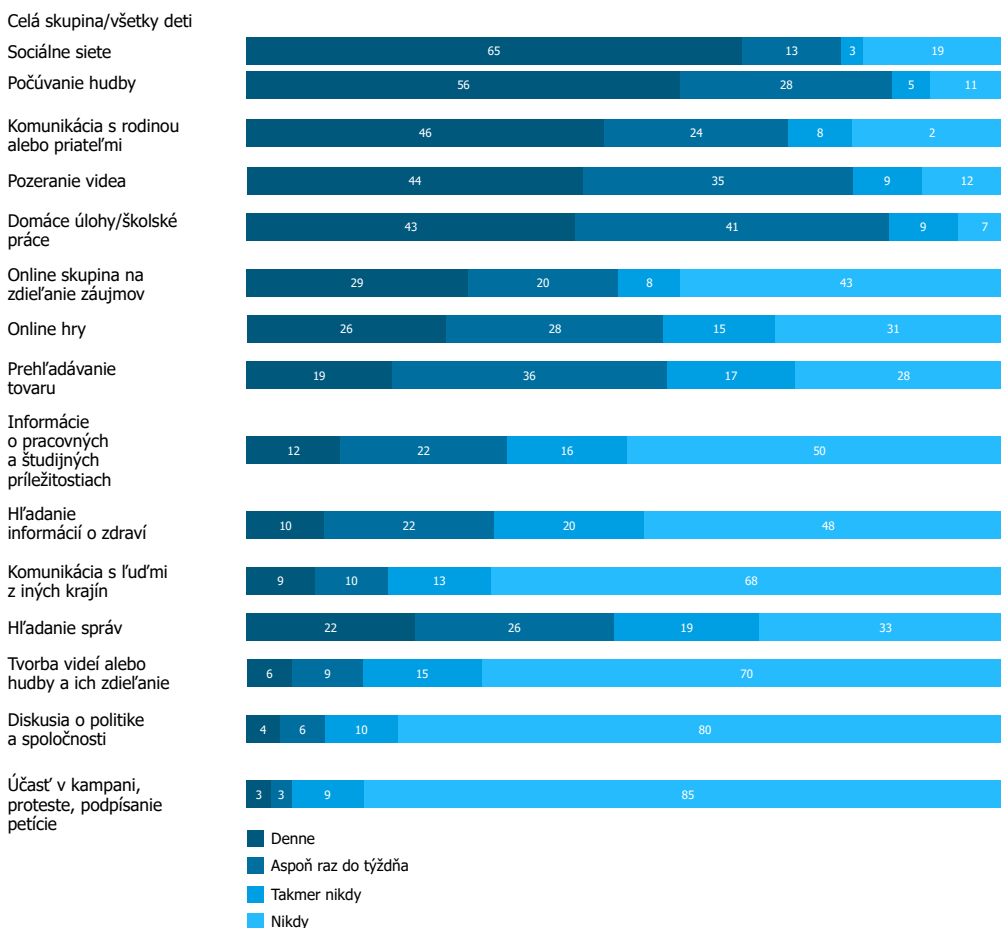
Výskumný tím vedený Pavlom Izraelom a Jurajom Holdošom z Filozofickej fakulty KU v Ružomberku pripravil národnú správu z výskumu EU Kids Online Slovensko. Výskum, ktorý sa zameriaval na aktivity a skúsenosti detí a dospelých v online prostredí, prebiehal v 19 európskych krajinách od jesene 2017 do leta 2019 a výskumu sa celkovo zúčastnilo 25 101 detí. Na Slovensku sa dáta zbierali od apríla do júna 2018 na vzorke 969 detí a ich rodičov.

„V porovnaní s inými krajinami v rámci Európy patrí Slovensko medzi krajiny s nižšou intenzitou prístupu do internetu, aktivít online a zároveň s nižšou mierou rizikových skúseností detí a dospelých,“ uviedol Pavel Izrael z katedry žurnalistiky. Zistenia ukazujú, že každé piate dieťa a mladý človek vo veku 9 – 17 rokov trávi na internete viac ako 4 hodiny počas školského dňa. Hlavným motívom používania internetu je zábava a sociálna interakcia, čo sa prejavuje v aktivitách ako pozeranie videí a používanie sociálnych sietí. „V kontexte sociálnej interakcie prostredníctvom internetu je zaujímavé zistenie, že 56 % detí vo veku 9 – 12 rokov navštevuje sociálne siete minimálne raz za týždeň napriek tomu, že vekový limit pre väčšinu sociálnych sietí je 13 rokov,“ doplnil Juraj Holdoš z katedry psychológie.

Výskum priniesol aj ďalšie zaujímavé zistenia:

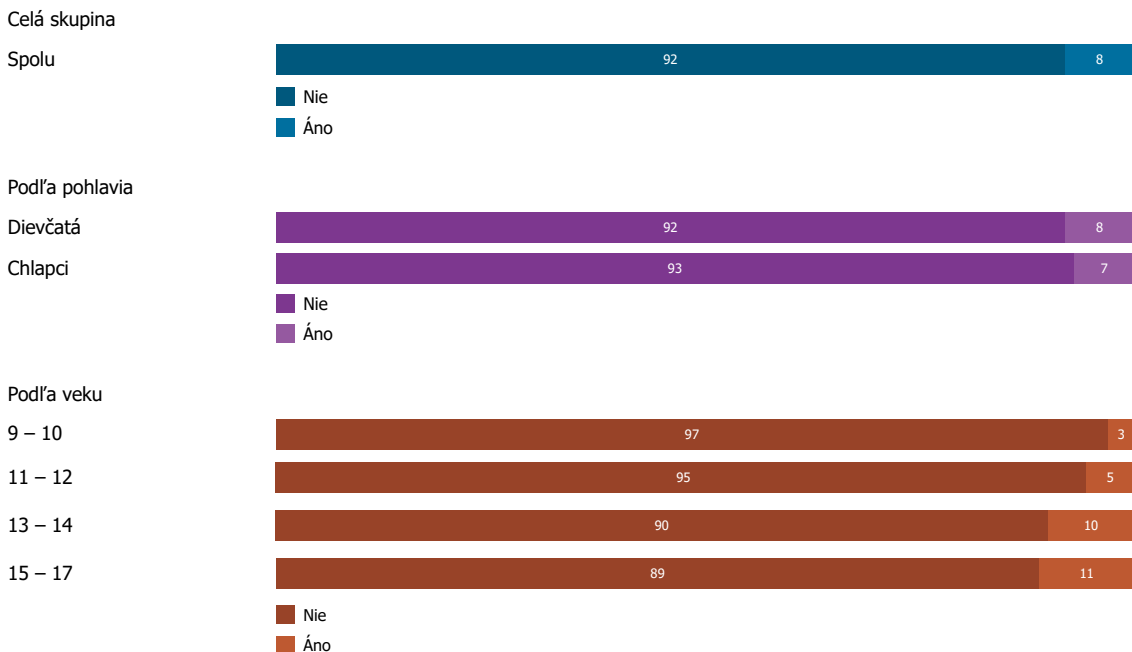
- Množstvo času stráveného na internete narastá cez víkend, keď 33 % detí a dospelých trávi počas dňa viac ako 4 hodiny na internete.
- Množstvo času online sa významne nelíši v skupine chlapcov a dievčat.
- Najviac detí, ktoré cez víkend trávia na internete viac ako 7 hodín, bolo vo vekovej skupine 13 – 14 rokov.
- Hlavný motív používania internetu je zábava a sociálna interakcia, čo sa prejavuje v aktivitách ako pozeranie videí a používanie sociálnych sietí.

Graf 3: Pripájanie na internet prostredníctvom mobilu, notebooku alebo stolového počítača (%)

Znenie otázky: Ako často si za posledný mesiac robil/a tieto činnosti na internete?

- Takmer 65 % detí a dospelých navštevuje sociálne siete denne.
- Na činnosti spojené so školou používa internet aspoň raz do týždňa 84 % detí a dospelých.
- Približne 47 % detí a dospelých používa internet denne na komunikáciu s rodinou alebo priateľmi.
- Na hranie online hier používa denne internet 55 % detí a dospelých.
- Takmer 8 % detí a dospelých malo na internete za posledný rok skúsenosť s niečím, čo ich obťažovalo alebo znepokojilo.

Graf 5: Skúsenosť s niečím na internete, čo dieťa alebo dospelého nejakým spôsobom obťažovalo alebo znepokojilo (%)

Znenie otázky: Prihodilo sa ti za posledný rok niekedy niečo na internete, čo ťa nejakým spôsobom obťažovalo alebo znepokojilo (napr. cítil som sa neprijemne, bol som znepokojený/á, vystrašený/á alebo si si povedal/a, že si to radšej nemal/a vidieť)?

- Dievčatá, staršie deti a dospelých vo veku 15 – 17 rokov na internete niečo obťažovalo alebo rozrušilo častejšie ako ostatných.
- Až 26 % detí a dospelých o negatívnych skúsenostiach na internete nehovorí s nikým.
- 6,4 % detí a dospelých uviedlo, že sa za posledný rok stali obeťami agresie.
- Dievčatá a mladšie deti ťažšie znášali skúsenosť s kyberšikanovaním ako chlapci a staršie deti alebo dospelí.
- 20 % detí a dospelých sa za posledný rok stretlo so sexuálnymi obsahmi prostredníctvom zariadení umožňujúcich prístup na internet.
- Z tých detí, ktoré sa so sexuálnymi obsahmi stretli, bolo 20 % dosť až veľmi znepokojených.
- Približne každé desiate dieťa a dospelí má skúsenosť, že od neho niekto na internete za posledný rok žiadal intímne informácie.

Slovensko sa do výskumu EU Kids Online zapojilo prvýkrát, čo výskumníkom aj tvorcom relevantných politík umožní interpretovať zistenia v kontexte viacerých európskych krajín.

Na Slovensku výskum EU Kids Online podporilo Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny v rámci národného projektu Podpora ochrany detí pred násilím Kód ITMS 2014+: 312041M679.

Patrik Trnovec

- absolvent študijného programu psychológia z akademického roka 2015/2016
- psychológ Zboru väzenskej a justičnej stráže v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ružomberku

Určite ste sa s tým už niektorí stretli, prípadne tomu možno čelíte práve teraz. Rázcestie, kde sa od nás očakáva, ktorým smerom sa vydáme a aké miesto v živote zaujmeme. Pár rokov dozadu som sa na rázcestí ocitol aj ja. V tomto období sa mi zrodila v hlave myšlienka na štúdium psychológie. Asi intuícia, pretože dovedty som o psychológii vedel sotva malý zlomok, no nejakým spôsobom mi tento odbor začal byť blízky. Nikdy som neľutoval rozhodnutie ísť študovať psychológiu. Vďaka štúdiu som si zdokonalil kritické myslenie, ktoré je také potrebné v našom svete plnom zhonu, kde sme zaplavení veľkým množstvom informácií. Osvojil som si nádherné vlastnosti, ako empatiu a súcit, do ktorých sa neustále snažím prenikať a zdokonaľovať ich. Rovnako mi štúdium pomohlo lepšie sa orientovať v sebe samom, vo svojej mysli, emóciách a vzťahoch s druhými ľuďmi, ktorých vysokú kvalitu pokladám za nosný pilier našej spoločnosti.

Filozofická fakulta Katolíckej univerzity v Ružomberku už navždy ostane miestom, na ktoré s láskou spomínam. Moja poklona patrí skvelým pedagógom, ktorých vlúdnosť a nemierna trpezlivosť mi boli veľkou podporou počas štúdia. Pomáhali mi pri formovaní mojej osobnosti a s ochotou sa so mnou delili o svoje poznatky a cenné informácie. Aj samotné prostredie fakulty na mňa pôsobilo veľmi harmonicky a priateľsky a možno práve preto som tam trávil niekedy až príliš veľa času.

V súčasnosti pracujem ako psychológ Zboru väzenskej a justičnej stráže v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ružomberku. Práca mi poskytuje priestor na uplatnenie poznatkov získaných počas štúdia psychológie na FF KU. O svoje skúsenosti by som sa chcel deliť v spolupráci s Filozofickou fakultou Katolíckej univerzity prostredníctvom prednášok a workshopov. Mojou ambíciou je stály odborný rast prostredníctvom ďalších foriem vzdelávania a čo najefektívnejšie uplatnenie kvalifikácie psychológa v prospech spoločnosti, v ktorej žijem.

Iveta Kloptová

- absolventka študijného programu učiteľstvo filozofie a anglického jazyka a literatúry z roku 2011/2012
- v súčasnosti projektová manažérka MAS Dolný Liptov

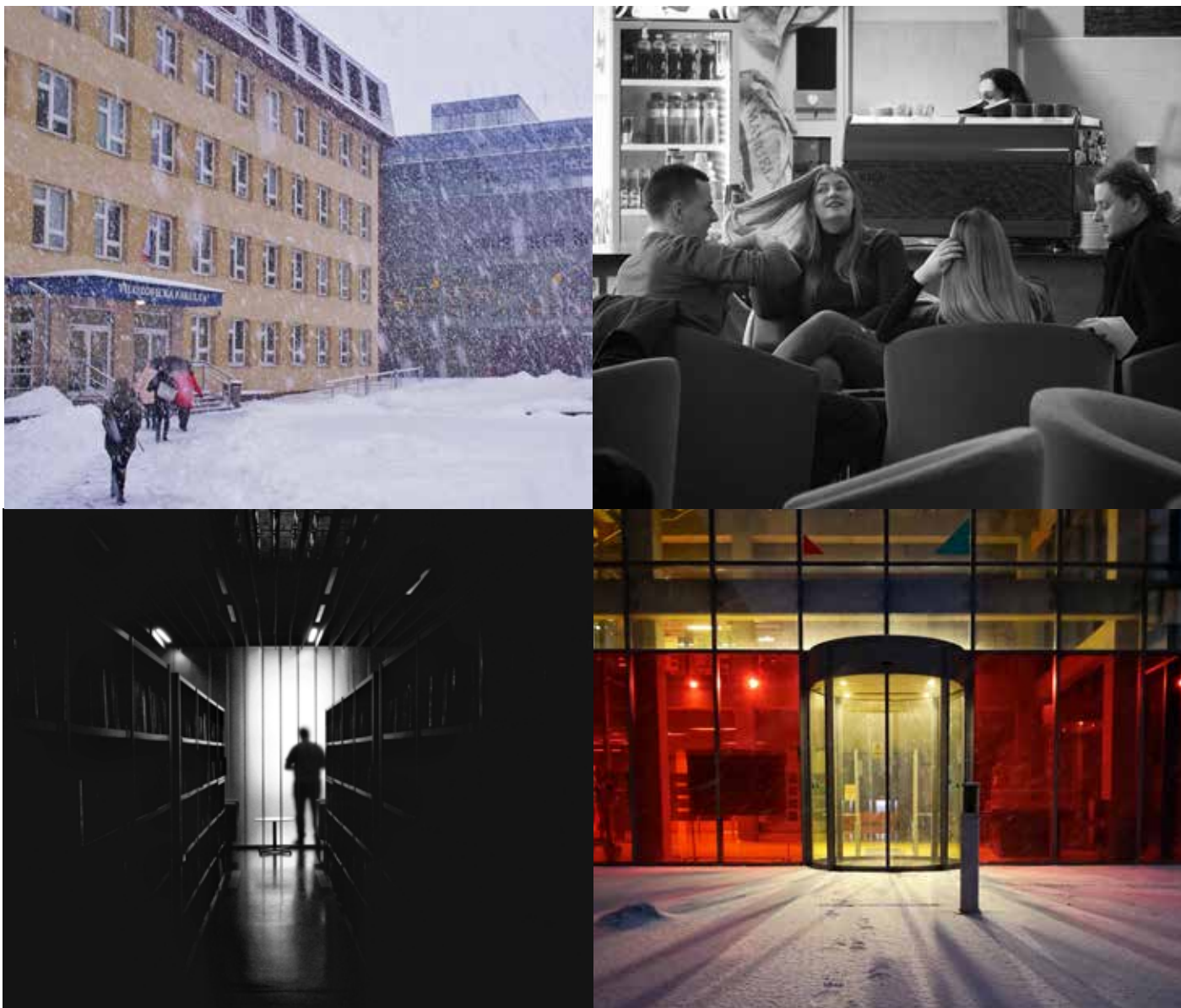

V súvislosti so štúdiom na vysokej škole som uvažovala skôr o tom, že pôjdem študovať scenáristiku alebo žurnalistiku, ale nakoniec som sa rozhodla pre kombináciu občianska náuka a anglický jazyk v Žiline. Tento odbor sa realizoval len v bakalárskom stupni a už vtedy som vedela, že na pokračovanie v štúdiu bude najlepšia Katolícka univerzita v Ružomberku. Filozofiu tu vtedy buď v kombinácii, alebo jednodoborovo študovalo viac mojich známych a trošku ma mrzelo, že som si túto školu nevybrala aj na svoje bakalárske štúdium, pretože filozofia je úžasná veda a o to viac, keď ju prednášajú tí, ktorých názory sú fundované a robia svoju prácu radi. Teraz viem, že keby som sa mala rozhodnúť znovu, hneď si vyberiem kombináciu anglický jazyk a literatúra a filozofia v Ružomberku.

Keďže mám skúsenosti z dvoch rôznych univerzít, dovoľím si tvrdiť, že štúdium na FF KU je naozaj výborná voľba, pretože sa môžete učiť od tých najlepších. Tieto jedinečné osobnosti majú k študentom férový prístup a môžu naozaj veľa naučiť. Dôležitý je napríklad rozvoj kritického myslenia a takpovediac mentálna flexibilita, pretože študenti filozofie sa vedú prispôsobiť rôznym pracovným nárokom a veľmi rýchlo sa dokážu adaptovať na rôzne pracovné pozície. Človek je pozoruhodná substancija s množstvom otázok a myšlienok, a preto ak sa chceme ďalej rozvíjať a rásť a možno tak trochu rozumieť svetu v nás aj okolo nás, je dôležité študovať, čítať, analyzovať rôzne výchoďiská a rozprávať sa o nich.

V súčasnosti pracujem ako projektová manažérka a venujem sa rozvoju prostredníctvom eurofondov, kde dobré nápady implementujem do reality. A musím napísať, že filozofia mi v tejto praxi nesmierne pomohla. Vo voľnom čase sa venujem organizácii kultúrnych podujatí, písaniu poézie a hraníu v divadle. Práve vďaka týmto aktivitám som istým spôsobom stále v kontakte s filozofiou, čo si veľmi vážim.

Autor: D. L. Palatinus (instagram@dlpalatinus)

Mozaika zo života akademickej obce fakulty

Vydáva: Filozofická fakulta KU v Ružomberku (pre vnútornú potrebu)

Zodpovedný redaktor: Eugen Zeleňák

Jazyková korektúra: Paulína Kováčová

Grafika a DTP: Marek Hasák

Periodicita vydávania: občasník

Kontakt: dekanat.ff@ku.sk

